

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Συνδρομή ἑτησία: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10. ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρροῦνται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· καὶ εἶνε ἰσχύοντι—Γραφεῖον τῆς Διοικήσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

2 Ἰουλίου 1878

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΥΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ

Καποδίστριας

Ἐπίσημος χαρακτηρισμὸς τοῦ ἔξοχου Ἑλληνος πολιτευτοῦ ἑλήφθη ἐκ τῆς δημοσιευθείσης ἐν τῇ «Ἐστία» μεταφράσεως ἀποσπασμάτων τινῶν τῆς πέρυπτιν ἐκδοθείσης σπουδαίας δημοσιεύσεως: *Dépêches inédites du Chevalier de Gentz aux Hospodars de Valachie pour servir à l'histoire de la politique européenne (1813—1828)*, publiées par le comte Prokesch Osten, fils.

Ἐπίσημος Gentz ὑπῆρξεν ἐν τῶν δραστηωτέρων προσώπων τῆς εὐρωπαϊκῆς πολιτικῆς ἐπὶ τῆς πρώτης γαλλικῆς δημοκρατίας καὶ αὐτοκρατορίας, διατελών ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Αὐστρίας. Ὁ ἐπίσημος Gentz ὑπῆρξε μέχρι τέλους τῆς ζωῆς αὐτοῦ ὁ συντάκτης σχεδὸν ὅλων τῶν ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ πρίγκιπος Μετερνίχ ἐξελθόντων σπουδαίων ἐγγράφων καὶ ὑπομνημάτων. Σ. τ. Δ.

[1816]

Ἐπίσημος Καποδίστριας ἐγεννήθη ἐν Κερκίρα τῷ 1776 ἢ 1777. Διατρίψας ὀλίγα ἔτη ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Παδόβας πρὸς ἐκμάθησιν τῆς ἱατρικῆς, ἣν μετέβη ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ, ἐγκατέλειπε τὸ στάδιον τοῦτο καὶ μετέβη εἰς Βιένναν, ἔνθα διὰ τοῦ εὐειδοῦς προσώπου του, διὰ τῆς εὐφυΐας του, διὰ τῆς κοσμίαις αὐτοῦ συμπεριφορᾶς καὶ τῆς μεγίστης μετριοφροσύνης καὶ πραότητος, ἐφείλυσε τὴν εὖνοιαν πολλῶν καὶ τινῶν ὑπαλλήλων τῆς βωσικῆς πρεσβείας. Ὁ κ. Anstedt, νομίζω, ὢν τότε γραμματεὺς τῆς ἐν Βιέννῃ βωσικῆς πρεσβείας, παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ μεταβῇ εἰς Πετρούπολιν, ὅπου ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς παρὰ τε τῇ αὐτῇ καὶ παρὰ διαφόροις ἐπισήμοις προσώποις, πρὸς δὲ καὶ τῆς ἰδιαίτερας προστασίας τοῦ κ. Novosiltzoff, οὗ τὴν γνώμην εἶχε περὶ πολλοῦ ὁ αὐτοκράτωρ. Λαθὼν ὑπηρεσίαν ἐν Ῥωσίᾳ ἐξέπληρωσε διαφόρους διπλωματικὰς ἀποστολάς ἀσημάντους, μέχρις οὗ, περὶ τὰ τέλη τοῦ 1813, κατέβησεν νὰ διακριθῇ ἐν τινὶ ἀποστολῇ σπουδαία. Ὁ κόμης Νεσσσελρόδ πρότερον τῷ αὐτοκράτορι Ἀλεξάνδρῳ ν' ἀποστείλῃ τὸν Καποδίστριαν εἰς

Ἑλβετίαν, τῆς ὁποίας τὸ περὶ τοῦ συντάγματος καὶ τῆς οὐδετερότητος ζήτημα μεγάλας διήγειρε τότε συζητήσεις μεταξὺ τῶν συμμάχων. Ὁ Καποδίστριας τσαυτὴν ἀπέδειξε φρόνησιν καὶ δεξιότητα, ὥστε ἐντὸς μικροῦ προσεκτήσατο τὴν ἀγάπην ἀπάντων τῶν κομμάτων· ὁ δὲ αὐτοκράτωρ γοητευθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκθέσεών του, διώρισεν αὐτὸν πρέσβυν ἐν Ζυρίχῃ. Ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἔμεινε μέχρι τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1814, ὅτε ὁ αὐτοκράτωρ μετεκαλέσατο αὐτὸν εἰς Βιένναν, ἵνα ἐργασθῇ ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ. Αὕτη ὑπῆρξεν ἡ ἀρχὴ τῆς τύχης του. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε ψυχρανθῆ πρὸ καιροῦ πρὸς τὸν κόμητα Νεσσσελρόδ, διότι ἐνόμιζεν αὐτὸν φίλον τῆς Αὐστρίας καὶ μάλιστα τοῦ πρίγκιπος Μετερνίχ· εἶχε δ' ἐντελῶς ἀπομακρύνει τὸν Anstedt, ἀναγνωρίζων μὲν τὴν ἱκανότητα αὐτοῦ, ἀλλ' ἀποστρεφόμενος τὴν ἀκριτομυθίαν καὶ τὰς κακολογίας καὶ τὰς λοιδορίας αὐτοῦ. Τὸν κόμητα Ῥαζουμόφσκη καὶ τὸν κόμητα Στάκελβεργ ἐθεώρει ὁ αὐτοκράτωρ ὡς παλαιὰς διπλωματικὰς μηχανὰς μὴ δυναμένας ν' ἀκολουθήσωσι τὴν πορείαν του, καταστάσας δὲ ὀχληράς. Ὁ Καποδίστριας λοιπὸν ἔμεινε μόνος κύριος τοῦ πεδίου τῆς μάχης καὶ ἔγινεν ἐντὸς ὀλίγου ὁ προσφιλεὺς γραμματεὺς, ὁ μυστικὸς σύμβουλος καὶ ὁ φίλος σχεδὸν τοῦ αὐτοκράτορος. Ἡ ἄκρα αὐτοῦ ἀφιλοκέρδεια περὶ τε τὰς θέσεις καὶ τὰ γρήματα, ἡ ἀφελὴς καὶ σώφρων διαγωγή του καὶ ἡ μεγίστη εὐλικρίνεια συνδυαζομένη ἐπιτηδείως μετ' ἄκρας ὑποταγῆς, ἐπαγίου καὶ ἠῤῥανον ὁσημέραι τὴν ἐπιρροήν του. Ὁ αὐτοκράτωρ εἶχε συνδιαλεχθῆ μετ' αὐτοῦ περὶ τῆς μελλούσης τύχης τῶν Ἰονίων νήσων· ὢν δὲ ποτε λίαν εὐχαριστημένος δι' ἄλλην